

REACTIE OP MARK LUCAS, HET GESLACHT ANTARESIA. KLEIN VAN FORMAAT, ECHTE PYTHONNS VAN AARD

(LITTERATURA SERPENTIIUM 26, 227-236.)

REACTION TO MARK LUCAS, THE GENUS ANTARESIA. SMALL BUT REAL PYTHONNS

(LITTERATURA SERPENTIIUM 26, 227-236.)

Raymond Hoser, Melbourne, Australië.
E-mail: adden@smuggled.com

Het artikel 'Het geslacht *Antaresia*. Klein van formaat, echte pythons van aard' van Mark Lucas, *Litteratura Serpentiium* 26(4):227-236 bevat een tweetal punten die verduidelijking behoeven.

1

Antaresia perthensis komt niet voor in de buurt van Perth in West-Australië, maar in de Pilbara-regio in Noordwest-Australië, ongeveer 1000 km ten noorden van Perth. Hierover bestaat na een serie artikelen van mijn hand uit de jaren tachtig geen twijfel meer, met name ook, omdat die sindsdien door auteurs als Cogger, Swan en Wilson zijn bekrachtigd, evenals door de conservatoren van het WA-Museum in hun eigen slangenboeken.

De allereerste keer dat deze soort zich in gevangenschap voortplantte, was het legsel twee eieren groot, wat lager is dan het getal van vier tot tien dat door de schrijver wordt genoemd, ofschoon het duidelijk is dat het aantal van 'twee' abnormaal laag is (wat destijds in de desbetreffende artikelen ook werd gesteld).

Raymond Hoser, Melbourne, Australië.
E-mail: adder@smuggled.com

I refer to the paper 'The Genus *Antaresia* - Small by size, real pythons by nature' by Mark Lucas, in *Litteratura Serpentiium* 26(4):227-236. Two obvious errors of fact need correcting for the benefit of readers.

1

Antaresia perthensis is not found anywhere near Perth in Western Australia. Its distribution is the Pilbara region of North-west Australia, about 1,000 kms north of Perth. This has not been disputed since a series of papers published by myself in the 1980's and since confirmed by major texts by authors like Cogger, Swan and Wilson and even the curators of the WA Museum in their own snake books.

Also the world's first breeding of the taxon by myself had a clutch size of just two, which is below the 4-10 range quoted by the author, although it is evident that the '2' number was anomalously small (as noted in the original papers published at the time).

2

Hoewel de schrijver suggereert dat ik (Raymond Hoser) '*Antaresia stimsoni*' hernoemde tot '*Antaresia saxacola*' heb ik dit nooit geprobeerd. Wells en Wellington waren de eersten die in de jaren tachtig de naam '*saxacola*' gebruikten, iets wat dus niet door mij in het jaar 2000 werd gedaan.

De zoölogische nomenclatuur wordt geregeld in de International Code of Zoological Nomenclature (ICZN). Op basis van de hierin gegeven voorrangregel moet de naam '*saxacola*' worden gebruikt in plaats van '*stimsoni*', wanneer men deze soort beschouwt als verschillend van die met de eerder naamgegeven '*childreni*', waarvan het holotype uit het bovenste deel van het Northern Territory, Australië afkomstig is. Simpel gezegd: Wells en Wellington benoemden de soort voordat Smith dit deed in 1985 en dus zijn wij opgezadeld met hun benaming in plaats van met de naam die door Smith werd gegeven. Ik heb geen voorkeur voor één van deze namen, noch voor één van de genoemde auteurs, het gaat er mij om dat de correcte naam wordt gebruikt, hoe die dan ook mag luiden.

Ik ben evenmin een pleitbezorger van Wells en Wellington. De kwaliteit van hun artikelen wordt reeds lang aan stevige kritiek onderworpen, zowel hier in Australië als elders, ook door mijzelf met enkele artikelen waarin ik duidelijke missers in hun publicaties aanduid. Maar omdat de originele beschrijving van het holotype plus de naam '*saxacola*' overeenkomen met de minimale voorwaarden die door de regels van de ICZN worden gesteld (de naam is 'beschikbaar' en is de eerste die werd gegeven, eerder dan de naam '*stimsoni*'), zitten wij ermee opgescheept.

2

I (Raymond Hoser) never attempted to rename '*Antaresia stimsoni*' to '*Antaresia saxacola*' as alleged by the author. The name '*saxacola*' was first designated by Wells and Wellington in the 1980's, not by myself in 2000. Due to the ICZN's rule of priority as specified in their governing rules of zoological nomenclature, the name '*saxacola*' must be used instead of '*stimsoni*', if the taxon is regarded as being distinct from the earlier named '*childreni*' whose holotype is from the top end of the NT, Australia. Put simply, Wells and Wellington named the taxon before Smith did and thus we are stuck with their name, rather than Smith's. I have no brief for any name or either author/s, merely that the correct name be used, whatever it is.

I also have no brief for Wells and Wellington and the quality of their papers have long been subject to intense criticism here in Australia and elsewhere, including by myself in some of my papers, where I point out obvious errors in their publications. However, as the original designation of the holotype and name '*saxacola*' comply with the minimum requirements of the ICZN's rules, we are stuck with it (the name is available and first (pre-dates *stimsoni*)) and hence we are stuck with it.

- Deel 1 verscheen in *Litteratura Serpantium* 27(1): 6-22 (2007).
- Part 1 appeared in *Litteratura Serpantium* 27(1): 6-22 (2007).